

Harry Parker: 'Anatomie van een soldaat' Uitgeverij Hollands Diep/ Overamstel uitgevers, Amsterdam 2016. ISBN 9789048828500 (Geestelijke gezondheidszorg/ Lichamelijke handicaps/ Revalidatie/ Coping/ Evenwicht/ED) Zie ook: www.hollandsdiep.nl en www.overamstel.com

Soort boek/Ziekte/stijl:

Boek van 352 pagina's waarin Harry Parker, steeds uitgaand van 45 voorwerpen waar hij mee te maken kreeg. Zo schrijft hij over zijn identiteitsplaatje, de botzaag waarmee zijn benen werden afgezaagd, een veldbed, rolstoel, et cetera. Hij beschrijft zo wat oorlog met hem deed, hoe het zijn leven veranderde. en welke nasleep een oorlog kan hebben voor de persoon die in dienst is geweest en zijn familie en omgeving.

http://www.hollandsdiep.nl/boek/?T_ID=9140#sthash.eJqyI65C.dpuf:

'Stel je voor: een man genaamd Tom Barnes, ofwel BA5799, de commandant van een Brits peloton in oorlogsgebied. En stel je twee jongens voor in een verre streek die samen opgroeien, samen vliegeren en gek zijn op de fiets die ze met elkaar delen. Maar dan duiken er buitenlandse soldaten op en de jongens groeien uit elkaar. Maak je een voorstelling van de man die een van hen tweeën opleidt voor de gewapende strijd, niet alleen tegen de ongelovigen, maar ook tegen de vader van de ander. Betrek daar dan ook hun familie bij en hun vriendenkring, mensen die aan alle mogelijke kanten van dit conflict komen te staan, en tussen twee vuren.

Maar beleef dat alles niet zoals die mensen er zelf tegenaan kijken, maar vanuit het standpunt van de objecten die hen omgeven: een schoen, een helm, een enorme stapel dollars, een drone, die gedeelde fiets, een vuurwapen, een zak kunstmest, een medaille, een bierglas, een sneeuwvlokje, een identiteitsplaatje, een verschrikkelijke explosie die hen allen met elkaar verbindt en de uiteenlopende medische instrumenten die vervolgens worden gebruikt.

Het resultaat is een roman die Tim O'Briens legendarische verhalenbundel *Wat ze droegen* naar de kroon steekt, en die getuigt van de enorme moed van kapitein Barnes en al degenen die deel uitmaken van deze bloedstollende geschiedenis.

Over de schrijver:

Harry Parker was een Britse legerkapitein die in Afghanistan vocht en daar beide onderbenen kwijtraakte als gevolg van een bomaanslag. Nu richt hij zich op schrijven. Dit is zijn debuutroman. Zie ook: <https://www.youtube.com/watch?v=qPyLFloPAHA>

Citaten:

Pag. 7- 8: 'Mijn serienummer is 6545-01-522. Ik ben uit een plastic doosje gehaald, uiteengenomen, gecontroleerd en weer in elkaar gezet. Een zwarte markeerstift schreef ba5799 o pos op me en ik werd opgeborgen in de linkerheupzak van ba5799's gevechtsbroek. Daar bleef ik zitten; de zak ging bijna nooit open. Ik bracht acht weken, twee dagen en vier uur in die zak door. Ik was nog niet nodig. (...)Ik was erbij toen de artsen bezorgd toekeken. Ik klampte me aan hem vast toen hij terugkwam, toen hij output kreeg en zijn hart weer haperend op gang kwam. Ik was er ook bij toen ze de zak

met bloed boven ba5799 hingen en de rest van zijn been amputeerden. En toen werd ik losgemaakt en verwijderd en was ik er niet meer bij: ba5799 had me niet meer nodig. Mijn serienummer is 6545-01-522. Ik lag op de bodem van een chirurgische afvallemmer en daarna werd ik verbrand'

Pag.39: 'Zeven dagen nadat ik bij jou werd ingebracht en zesenhalf duizend kilometer verderop trad er een verandering bij je op. Ze hadden er niet op gerekend, maar je ogen begonnen te knippen, je drukte je tong tegen mijn slang en je kokhalsde. Je probeerde me naar buiten te werken en had het idee te verdrinken. De verpleegsters kwamen toegesnel, want van het ene op het andere moment raakte je in paniek en je hart sloeg op hol en de machines boven je hoofd sloegen alarm.'

Pag.230: 'Je begon je tanden te poetsen en sloot je ogen en je tranen waren gestopt. 'Ik weet het, het was gewoon onzin,' sprak je met je tandenborstel in je mond. 'Het is helemaal geen onzin,' zei je moeder. 'Dit draait om jou en niemand anders van ons kan zich voorstellen wat je moet doorstaan,' voegde je vader daaraan toe.'

Fragment:

http://www.hollandsdiep.nl/uploads/pdf/Fragment_9140.pdf

Recensies/Extra:

<https://www.nrc.nl/nieuws/2016/03/29/er-is-geen-betere-tijd-om-gewond-te-raken-1602501-a567920>

'(...)U besteedt in uw roman veel aandacht aan de operaties en het revalidatieproces van Tom. Hoe was dat voor uzelf?

„Dat is een proces waar ik nog steeds mee bezig ben. In de eerste zes weken onderging ik elf operaties. Mijn eerste been werd meteen geamputeerd, mijn tweede been raakte later geïnfecteerd door een schimmel. Dat moest uiteindelijk ook worden geamputeerd. Er volgden huidtransplantaties. Na een aantal maanden kreeg ik mijn eerste beenprothesen. Daar moest ik mee gaan oefenen, dat is niet eenvoudig. Je moet een nieuwe balans ontwikkelen, bovendien is er altijd wel iets wat knelt, soms ging de huid rond mijn stomp weer open, dan wordt de prothese aangepast. Je bent nooit klaar.” (...)

Bol.com: Boomsma: '(...)Vanuit een reeks objecten (nachtkijker, fiets, gymschoenen, tapijt, bom, botzaag, veldbed, laars, kogel, rolstoel) ontstaat een vernietigend oorlogstoneel rond kapitein Tom Barnes. Bovendien beschrijft de roman de destructie vanuit de vijand (...). Het keiharde beeld van de oorlog dat oprijst, werkt dankzij het opmerkelijke vertelperspectief zeer confronterend. De dingen zijn onverstoort, de mensen blijven kwetsbaar. De gewonde soldaat moet weer leren lopen en leven, met vallen en opstaan. Een bijzonder aangrijpende en realistische vertelling over de oorlog in Afghanistan.'

http://www.hollandsdiep.nl/boek/?T_ID=9140

http://www.hollandsdiep.nl/boek/?T_ID=9140

'Verbijsterend meeslepend in de apotheose.'

Trouw

'De voormalige Britse militair Harry Parker heeft met zijn eerste roman een bijzondere krachttoer uitgehaald.'

Nederlands Dagblad

'Het is niet alleen het verhaal dat Anatomie van een soldaat opmerkelijk maakt, het is ook de vorm die Parker aan dat verhaal heeft gegeven. Wat ook indruk maakt is het niet te missen feit dat Parker in zijn roman beschrijft wat hem zelf is overkomen.'

NRC Handelsblad

'Parker houdt zijn plot karig en realistisch, geeft blijk van een woestijnzanddroog gevoel voor humor en overstijgt zijn literaire foortruc snel genoeg. Barnes is hier de Elckerlyc-figuur: zijn persoonlijke tragiek is er één van duizenden anderen, en de caleidoscopische vertelstructuur versterkt dat. Als 'Anatomie' al een statement over patriottisme is dan één dat de juiste vragen stelt. Als het de oorlogsgruwel aanklaagt dan zonder sentimenteel te worden of in clichés te vervallen. En als u zocht naar een geloofwaardige monologie intérieur van een kruiwagen, hebt u die bij deze gevonden.'

HUMO